

Vergaderjaar 1983–1984

18 323

Verruiming van de regeling inzake voorlopige teruggaaf van belastingen en enige andere wijzigingen

Nr. 9

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 7 september 1984

De leden van de fractie van de V.V.D. zijn grotendeels tevreden met de nadere toelichting in de memorie van antwoord. Slechts op één punt is bij hen twijfel gebleven. Dit betreft het percentage van de verliezen dat bij de voorlopige carry-back-beschikkingen in aanmerking wordt genomen. Door de regering wordt voorgesteld bij deze voorlopige teruggaven in de beginfase met de aangegeven verliezen voor niet meer dan 60% rekening te houden. De reden hiervoor is het kasbeslag dat bij invoering van deze maatregel optreedt. De leden van de V.V.D.-fractie zijn het ermee eens dat dit een zwaarwegend argument is.

In de memorie van antwoord is als bijkomstig argument nog genoemd dat het verstandig zou kunnen zijn in de beginfase eerst ervaring op te doen met de voor deze voorlopige teruggaven noodzakelijke marginale beoordeling en in die periode voorzichtig te opereren. Deze aanvullende reden komt de leden van genoemde fractie minder overtuigend voor. Naar hun oordeel zou deze reden dan ook moeten gelden bij de negatieve voorlopige aanslag. Bovendien verwachten deze leden dat de belastingdienst bij een marginale beoordeling al over zoveel inzicht zal beschikken dat een te hoge voorlopige teruggaaf uitzondering zal zijn en dat deze dienst zelf wel zo verstandig zal zijn voorlopige teruggaven voorzichtig te beoordelen. Hoewel deze opmerkingen van de leden van de V.V.D.-fractie betrekking hebben op een in de memorie van antwoord als bijkomstig genoemde reden, plaats ik hierbij toch de volgende kanttekening. Bij de negatieve voorlopige aanslag geldt de noodzaak om door een voorzichtig begin eerst enige ervaring met dit instrument op te doen niet of in veel mindere mate dan bij de voorlopige teruggaaf in verband met verliesverrekening. Bij de negatieve voorlopige aanslag zal het om veel kleinere bedragen gaan, omdat dit instrument vooral een aanvullend karakter heeft op de regelingen die al bestaan om de betaalde en ingehouden belasting zoveel mogelijk in overeenstemming te laten zijn met de over dat jaar verschuldigde belasting. Bij de voorlopige teruggaaf in verband met achterwaartse verliescompensatie gaat het echter om de verrekening van een verlies, waarmee een teruggaaf van alle over een voorafgaand jaar verschuldigde belasting kan zijn gemoeid. Het zal daarom hierbij meestal om veel grotere bedragen gaan.

Tot zo'n voorlopige teruggaaf wordt overgegaan indien het niet mogelijk is op korte termijn een verantwoord oordeel te vellen over de hoogte van het werkelijk terug te geven belastingbedrag. Ten gevolge van het door een

eerdere voorlopige afdoening optredende inhaaleffect ontstaan de genoemde budgettaire gevolgen op kasbasis. Hiermee kom ik op de vraag die de leden van de fractie van de V.V.D. in dit verband stellen. Zij vragen of, nu het voornemen bestaat het percentage van de in aanmerking te nemen verliezen te verhogen, het uiteindelijke doel wel 100 percent bedraagt. Dat is inderdaad het geval. Wanneer het zover zal zijn, is nu echter niet aan te geven. Beslissend zal zijn de voor deze versnelling van de teruggaven beschikbare budgettaire ruimte op kasbasis.

De leden van de fractie van de R.P.F. zijn nog niet overtuigd door de in de memorie van antwoord genoemde reden voor afwijzing van hun alternatief om alleen bij de recent ingediende aangiften zo nodig tot voorlopige verliesverrekening over te gaan en de verliezen dan voor 100 percent in aanmerking te nemen. Zij vragen in verband hiermee naar de bedoeling van de zinsnede, waarin wordt gezegd dat bij het door hen voorgestelde systeem «degenen die al lang op hun geld wachten alsdan nog meer geduld moeten hebben». Bovendien herinneren deze leden aan hun opmerking dat de aangiften over eerdere jaren toch binnen afzienbare tijd definitief afgehandeld moeten zijn. Waarschijnlijk kan ik mijn eerdere antwoord met het volgende verduidelijken.

Aangiften waarbij een verlies wordt aangegeven, hebben meestal betrekking op ondernemers. Via de uitstelregeling voor indiening van aangiftebiljetten komen deze aangiften verspreid over het hele jaar op de inspecties binnen en dus niet volledig geconcentreerd rond de algemeen geldende inzendingsdata. Dit gebeurt om het werk dat met het opstellen van jaarstukken enz. voor betrokkenen is gemoeid over een langere periode te kunnen spreiden. De aangiften met een verlies worden vervolgens op de inspectie met voorrang behandeld. Toch garandeert dit geen snelle definitieve afhandeling in alle gevallen. Het kan bij voorbeeld zijn dat de aanslag over een voorafgaand jaar waarmee verrekend dient te worden, nog niet onherroepelijk vaststaat, omdat de aangifte over dat jaar laat is ingediend of over de aanslag een procedure loopt. De definitieve verliesrekening kan dan nog niet plaatsvinden. De nu voorgestelde voorlopige teruggaaf moet het mogelijk maken in deze en andere gevallen de belastingplichtige toch alvast de beschikking te laten krijgen over de door hem terugverwachte middelen.

Zou de werkwijze worden gevolgd als door de leden van de R.P.F.-fractie voorgesteld, dan zouden deze voorrangsposten waarbij in de afdoening noodgedwongen vertraging is opgetreden, bij invoering van de voorlopige teruggaaf niet meer voor zo'n teruggaaf in aanmerking komen. Gewacht zou moeten worden tot de definitieve afwikkeling mogelijk is en deze zal anders dan de leden van genoemde fractie verwachten, in die gevallen juist niet binnen korte termijn mogelijk zijn. De voorlopige teruggaaf wordt evenwel voorgesteld voor die posten die niet binnen korte termijn definitief kunnen worden afgehandeld. Zou deze voorlopige teruggaaf niet worden toegepast bij de reeds op afhandeling wachtende aangiften, maar alleen bij die waarvan tijdens de eerste behandeling wordt geconstateerd dat de afdoening vertraging zal ondervinden, dan treedt door de afwezigheid van het hiervoor genoemde inhaaleffect bij invoering van dit instrument inderdaad een veel beperkter kasbeslag op en zou het hierdoor mogelijk zijn de verliezen tot een hoger percentage in aanmerking te nemen. De betekenis van deze versnelde teruggaafmogelijkheid is dan echter voor degenen die al enige tijd op hun geld wachten, nihil. Daarom blijf ik, binnen de door de budgettaire ruimte gestelde grenzen, de voorkeur geven aan het door mij voorgestelde systeem boven het door de R.P.F.-fractie gepresenteerde alternatief.

Voorst vragen de leden van de fractie van de R.P.F. nog of de verwachting dat het met de negatieve voorlopige aanslag gemoeide werk binnen het aanwezige personeelsbestand kan worden opgevangen, voor alle inspecties geldt of dat hierbij onderscheid moet worden gemaakt. De negatieve voorlopige aanslag zal in de eerstkomende jaren alleen worden opgelegd

bij die voorrangsposten die niet binnen de gegarandeerde termijn kunnen worden afgehandeld. Voor de voorrangsregeling geldt als voorwaarde dat bij een aangifte de loonopgave of een kopie daarvan moet worden gevoegd. Naar verwachting wordt door deze voorwaarde de werkdruk ten aanzien van de voorrangsposten vooral bepaald door het aantal hiervan. Het totaal aantal voorrangsposten is mede bepalend voor de omvang van het personeelsbestand op een inspectie, zodat ten aanzien van de werkdruk die met bij deze posten eventueel vast te stellen negatieve voorlopige aanslagen is gemoeid, geen onderscheid naar inspecties behoeft te worden gemaakt.

De staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning